

عاشوراییان کوچک سال

همگی، به عشق امام حسین و یاران باوفایش در این راه قدم گذاشته‌اند. آن‌ها هرگز خسته نمی‌شوند چون امام^[۱] و خاندان و یاران او را دوست دارند. دوست داشتن به آدم نیرو می‌دهد که تا آخرین نفس در راه نورانی امام^[۲] باشد، مثل ۷۲ یار باوفایش. همه‌ی این کودکان و نوجوانان عاشورایی هم که هر جای شهر خیمه‌ی حسینی برپا کرده‌اند، خودشان را دوست و یاور بچه‌های واقعی کربلا می‌دانند و در واقع، میزبانان مجلس امام حسین^[۳] هستند که می‌خواهند راه و یاد عاشورا را زنده نگه دارند. به قول سردار شهید حاج قاسم سلیمانی، «ما ملت امام حسینیم.»

ماه محرم که از راه می‌رسد، با خودش حال و هوایی غریب اما دوست‌داشتنی به همراه دارد. خوب که نگاه می‌کنی، یک جور مهربانی و احترام، تفکر، یک حس نوع دوستی و یک نوع از محبت و ایثار را می‌توانی در بین مردم کوچه و خیابان ببینی. مسجدها، حسینیه‌ها، تکیه‌ها، خیابان‌ها و حتی خانه‌هایی که بر سر درشان با نصب پرچم‌های سیاه و کتیبه‌های شعر محترم کاشانی به پیشواز مجلس عزاداری کربلاییان آمده‌اند، همه‌ی شهر، حتی بچه‌هایی که در کنار بزرگ‌ترها در ایستگاه‌های صلواتی توی گرمای تابستان به عزاداران و هیئت‌ها خدمت‌رسانی می‌کنند و نذری شربت و چای می‌دهند،

